

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 19.000

Letna inozemstvo

Lir. 30.000

Letna inozemstvo, USA dol.

28

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIV. - Štev. 26 (1710)

Gorica - četrtek, 1. julija 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Prve zaskrbljenosti zaradi splava

Ves socialradikalni svet trdi, da je prostovoljna odprava človeškega zarodka ali prostovoljni splav velika pridobitev za človeško družbo in posebej za ženo. Gre za trditev, ki ji ne smeš oporekati, sicer si nazadnjaški, srednjeveški in celo sovražnik emancipiranja žene. Feministke so namreč zapisale na zastavo svojega gibanja »svobodno ljubezen« in »svoboden abortus«. Toda danes moremo že delati prve obračune o takšnem ravnanju.

Takšen začasen obračun so naredili v Mariboru, kjer so pred nedavnimi organizirali »okroglo areno« slovenskih pediatrov, ki so si izmenjali ravno prve obračune o splavu na Slovenskem. »Nedeljski dnevnik« je poročilo o tej »okrogli areni« naslovil: »Bomo Slovenci res izumrli?« Naslov je sicer pod vprašajem, daje pa slutiti, da gre za veliko nevarnost. Razpravljalci so bili vsi strokovnjaki in ne kaki moralisti, na vprašanje so gledali le z znanstvenega stališča.

MNENJA SLOVENSКИH ZNANSTVENIKOV

Dr. Dušan Breznik, demograf, je izjavil: »Položaj ni zaskrbljiv. Slovensko prebivalstvo je imelo po vojni negativno reprodukcijo, bilo je pod »enکو« (to se pravi, da rojstva niso dosegala smrti). Zdaj pa je doseglo to »enکو«. Ženske se odločajo mlajše za prvega otroka...«

Dr. Branko Šalamun je ta pojav pojasnil: »Načrtovanje rojstva prvega otroka ni v planu zaljubljenec. Podatek iz leta 1971 pravi, da so bili štirje od petih otrok spočeti pred sklenitvijo zakonske zveze.« V takem primeru se navadno pohiti s poroko, češ da je otrok na poti.

Po tem prvem »nenačrtovanem« otroku pa dostikrat ni drugega, ker je vedno kaj vmes: stanovanje, služba, varstvo, počitnice itd. Zato je isti doktor dejal: »Na Kitajskem je edinec politična zapoved, pri nas pa je to zapoved standarda, ki zastavlja vprašanje malikovanja potrošništva.« Če kljub vsemu pride do spočetja »nenačrtovanega« otroka, potem je rešitev v splavu. »Danes smo priče epidemnemu pojavu splava na Slovenskem, čeprav smo s pomočjo zakona (svobodnega splava) želeli utrjevati zavestno in odgovorno starševstvo in humanizirati odnose med spoloma. V resnici pa s tem spodbujamo pre zgodnjo spolno aktivnost mladih, zaradi česar so splavi porasli predvsem med mladoletnicami in prispevali k razvrednotenju moralnih odnosov med bodočimi materami in očetmi,« je nadaljeval dr. Šalamun.

SPLAVI PRI MLADOLETNIČAH

Njegova izvajanja je potrdila dr. Stanka Kranjc-Simonetti: Posebno hudo so porasli splavi pri najmlajši skupini žensk, v starosti od 15 do 19 let. Od leta 1974 do 1979 je pri tej skupini splavnost narasla za kar 125 odstotkov. »Mere splavnosti še nadalje narastejo, tako da je zdaj na leto okrog 22 umetnih prekinitev nosečnosti na sto žensk, v starosti od 15 do 19 let.«

Simon Gregorčič je zapel: »Imela si vrtec, o vrtec krasan, ko davi si vstala, bil cvet je obran.« Kaj bi rekli o teh mladih mamilih, ki so komaj pogledale v svet, pa so že zamorile sad svojega telesa? Gotovo bi dal prav dr. Šalamunu: »Sodobna ginekološka praksa (pri splavih) je v nasprotju z medicinsko in katoliško etiko. Rušimo biološko ravnotežje naroda, priklicali smo duhove, ki jih nismo pričakovali.«

TUDI NEKAJ POZITIVNEGA

En podatek pa je pozitivnejši: Še vedno se velika večina otrok (okrog 90 %) rodi v zakonski zvezi, je izjavila mag. Milivoja Šircelj s Slovenskega zavoda za statistiko. Torej svobodna ljubezen le še ni zajela prevlekljivega števila Slovencev.

In še en svetel podatek s Koroškega: dr. Sienčnik, koroški pediater, je dejal: »V glavnem so (koroški Slovenci) kmečki ljudje in imajo še zdrav odnos do družine. Zato so še v večini družine z veliko otroki. Podatki slovenske gimnazije kažejo, da ima 2 otroka 14 % družin, 3 otroke 22 %,

4 otroke 14 %, 5 otrok prav tako 14 odstotkov. Koroške slovenske družine imajo tudi 6 in 7 otrok (7 %); dva odstotka družin ima celo 9 otrok.

Prijetno je bilo slišati v Gorici mlade pevce iz Sel na Koroškem, ko so dejali: »Mi imamo zlate mame.«

PODATKI ZA ITALIJO

Tako v Sloveniji in na slovenskem Koroškem. Kako pa v Italiji? V naši državi je splav manj časa uzakonjen kot v Jugoslaviji, zato nimamo še zadostnega pregleda o njegovih posledicah, vendar nekaj statistik le imamo. Te povedo, da je leta 1980 bilo v Italiji 220.000 splavov ali 342 na tisoč rojenih otrok. Za leto 1981 ni še statističnih podatkov, so pa podatki za prvih šest mesecev; iz teh delnih podatkov je razvidno, da se število splavov veča in sicer smo se od 342 na tisoč dvignili na 375 na tisoč živih rojenih otrok (splavov je namreč v šestih mesecih 116.000).

Nekatere dežele prvačijo: Piemont in Dolina Aosta imata že skoro 700 splavov na tisoč rojstev; Emilia-Romagna pa kar 872 abortusov na tisoč rojstev. Najnižje število splavov je v Kampaniji: 143 na tisoč rojstev. Naša dežela Furlanija-Juljska krajina se tudi nima kaj pohvaliti; na tisoč rojenih otrok pride 533 abortusov.

Kaj pa med nami Slovenci v Italiji? Statističnih podatkov iz naših občin nimamo, vidimo pa posledice ob vpisovanju otrok v vrtec in v prvi razred osnovnih šol: v celi občini Devin-Nabrežina se je v prvi razred vpisalo le 12 otrok, ki bi jih morali razdeliti na pet šol.

Alojz Rebula v romanu »Zeleno izgnanstvo« pravi, da je v časih tržaškega škofa Eneja Silvija Piccolominija kuga redčila prebivalstvo; danes v časih Janeza Pavla II. kuga ni več potrebna, ker si jo delamo sami. Zato ponovimo vprašanje: »Bomo Slovenci (v Italiji) res izumrli?«

Če bomo, bomo sami krivi in ne tuji meč.

K. H.

Papeževe besede za sedanji čas

Za ponedeljek 28. junija je bilo napovedano srečanje papeža Janeza Pavla II. s člani rimske kurije in vatikanskih uslužbencev, ki je že vnaprej vzbujalo zanimanje in radovednost. V dvorani se je zbralo 28 kardinalov, okrog 30 škofov in prelato, funkcionarjev kurije, vatikanske države in rimskega vikariata.

Sv. očetu je predvsem pri srcu tragedija libanonskega ljudstva. V dveh dneh jo je omenil kar trikrat in napovedal, da bo sv. mašo na praznik sv. Petra in Pavla opravil s prošnjo do Gospoda, »da najdijo voditelji narodov pravično rešitev za probleme, ki so povzročili sedanjo stisko v Libanonu. Mi se ne moremo sprijazniti z dejstvom, da se lahko svetovna javnost preda misli, da je vojna nekaj neizbežnega«. Sv. oče je tudi izrazil svojo pripravljenost, da osebno obišče Libanon in tam posreduje za mir.

Ko je malo prej sprejel novega sirskega poslanika pri Apostolskem sedežu je s povzdignjenim glasom dejal, da bo Vatikan, naj bo to komu vseh ali ne, v skladu s svojim duhovnim poslanstvom vedno znova spominjal, da se nobenega spora, ne na Bližnjem vzhodu ne drugod po svetu ne more reševati z orožjem. »Nasilje rodi novo nasilje«, je vzkljnil prepričano. Veleposlaniku je predložil še drugo misel, ki je stalno pričujoča v krščanski miselnosti: »Narodi na Bližnjem vzhodu, čeprav zapleteni v spopad, imajo skupni imenovalec: vero v enega Boga. Iz tega dejstva je treba graditi, da se pride do razumevanja in miru.«

V svojem govoru v dvorani Pavla VI. je sv. oče tudi omenil svoja potovanja, ki so vse prej kot tipična. Njegov obisk Vel. Britanije in Argentine je potekel v okoliščinah, ki bi na splošno tako pot odsevala, toda tveganja spadajo v vesoljstveno papeževo pastoralno službo. »Nisem mogel pustiti samih teh dveh narodov in pred vsem svetom sem moral izpričati, da univerzalnost božjega ljudstva ni v opreki z resničnim domoljubjem.«

Sv. oče se je spomnil tudi kitajskega naroda. Ko je omenil četrto stoletnico prihoda misijonarja Riccija na Kitajsko, »ki je prispeval z bogato dediščino vere k blaginji miru tega plemenitega ljudstva«, je s tem hotel izraziti svojo prisotnost in upanje vsem kitajskim katoličanom tako doma kot onim, ki živijo razpršeni po svetu.

Papež je nato brez omahovanja spregovoril tudi o odnosih, ki naj vladajo med škofi, duhovniki in krščanskimi laiki; dotaknil se je različnih kultur, ki oblikujejo človeka, govoril o ekumenizmu in misijonski zavzetosti, omenil pa tudi spor, ki je nastal v Vatikanu, ker laični uslužbenci niso zadovoljni s sedanjimi plačami in grozijo s stavko. Sv. oče je dejal, da je potrebno sodelovanje od kardinala do zadnjega uslužbenca. Pravice uslužbencev je treba upoštevati, prav tako pa se ne sme pozabiti, da »smo tu vsi poklicani k istemu poslanstvu«. Nesoglasja se ne bi smela reševati v vzdušju razrednega boja, ampak vedno v zavesti, da vsi služimo isti stvari: Kristusovi Cerkvi.

Spremembe v Argentini

Vojaški neuspeh na Malvinskem otočju je prinesel razdor tudi v vladajočo vojaško hunto v Buenos Airesu. Potem ko je dosedajni predsednik Galtieri odstopil, se trije rodovi vojske, suhozemska armada, mornarica in letalstvo niso mogli zediniti, kdo bi ga nasledil. Suhozemske sile so nato izbrale svojega kandidata. S 1. julijem naj bi prevzel oblast 54-letni general Reynaldo Bignone, po prednikih italijanskega poretka, saj je bil stari oče doma v Savoni v Liguriji. Bignone je že napovedal »dialog s političnimi voditelji«, do predaje oblasti v roke civilistov pa naj bi prišlo v letu 1984. Med tem pa se je v Port Stanley na Malvinah vrnil prejšnji britanski guverner Rex Hunt, ki pa bo od sedaj nosil naslov civilnega komisarja.

Kongres jugoslovanskih komunistov

V soboto 26. junija se je pričel v Beogradu XII. kongres Zveze komunistov Jugoslavije, prvi po Kardeljevi in Titovi smrti. Na kongresu je bilo prisotnih 1.547 delegatov iz vseh republik in pokrajin. Italijansko narodnost v Jugoslaviji sta zastopala dva delegata. Obenem se je kongresa udeležilo 139 delegacij komunističnih partij in osvobodilnih gibanj z vsega sveta. Italijansko delegacijo je vodil glavni tajnik Berlinguer, sovjetsko član politbiroja Kuznjecov. Iz slovenskega zamejstva so prisostvovali kongresu predsednik SG-GZ Boris Race, predsednik ZSO na Koroškem Feliks Wieser in član vodstva NSKS Filip Warasch.

Uvodni govor je imel predsednik predsedstva centralnega komiteja partije Srb Dušan Dragosavac. Skoraj polovico svojega poročila je posvetil gospodarskim vprašanjem in ugotovil, da jugoslovanska gospodarska politika ni ne pravočasno ne učinkovito reagirala na negativno ravnanje v gospodarstvu. Potrebno je večje ovrednotenje kmetijstva in usmeritev naložb v bolj produktivna področja. Izvoz naj se poveča, uvoz pa zmanjša. Gospodarska problematika je tesno povezana tudi z reševanjem odnosov med republikami in pokrajinami ter z vprašanjem pristojnosti posameznih organizacij združenega dela. Nadalje je Dragosavac obsodil pojave nacionalizma, zlasti na Kosovu. Dejal je, da je nedopustno, če bi kaka religija imela politične privilegije, ni pa povedal, katera naj bi ta bila. Glede Slovenije je dejal, da je 7,4 krat bolj razvita kakor Kosovo, ki mladini ne more nuditi primernih delovnih mest. Odnose z Italijo, Avstrijo, Madžarsko, Romunijo in Grčijo je označil za dobre. O Palestincih je dejal, da Jugoslavija njihov boj podpira in da imajo pravico do lastne države. Med pozdravljanjem tujih delegacij na kongresu je bil

prav predstavnik Palestincev deležen najdaljšega aplavza.

Drugo poročilo je podal Aleksander Grličkov, ki je bil v zadnjem obdobju odgovoren za mednarodne odnose. Govoril je o neuvrčenosti, ki da je alternativa in protitež blokovski razdelitvi sveta. Seveda je naravno, da ob tolikih članicah in tolikših raznovrstnosti pride tudi do konfliktov, ki pa jih je treba reševati po mirni poti.

O samoupravljanju je poročal Hamdija Pozderac. Do torka 29. junija je sledila nato razprava, v katero so posegli številni delegati. Slovenec Sergej Kraigher, do 15. maja letos predsednik predsedstva Jugoslavije je zavrnil trditve, da je samoupravljanje prvi in glavni vzrok vseh sedanjih težav. Predlagal je, da je treba premostiti meje republik, saj obstaja danes kar osem zaprtih trgov, ko bi bil na mestu enoten trg za vso državo. Vsi delegati so tudi poudarjali, da je samoupravljanje vogelni kamen sedanje jugoslovanske družbe, a vedno ogrožen od »centrov oblasti, etatiističnih težej, avtarkičnih stranpotov in drugih pogubnih učinkov.«

Delegat Kosova Sinan Hasan je naštel cele litanje tistih, ki ogrožajo sedanji družbeni sistem. So to »dogmatiki, meščanski nacionalisti, unitaristi, separatisti«. Drugi so dodali še »tehnokrate, etatiste, liberalce in kominformiste«.

General Evgen Lebarič je govoril o dejavnosti sovražnika v tujini. Protikomunistična opozicija razpolaga kar s 25 tiskarnami, kjer se tiska 230 časopisov in revij, pa še knjige. Prav tako ima na voljo televizijske oddaje. Vsi ti emigrantski krogi izvajajo na Jugoslavijo politični, diplomatski, gospodarski in vojaški pritisk, poleg tega pa izvajajo teroristične akcije in vodijo podtalno dejavnost.

Nekaj svojškega je bil poseg Jakova

Blaževića, ki je bil svoj čas javni tožilec v krivičnem procesu zoper nadškofa Stepinca, lani pa je sprožil prav v zvezi s Stepincem nizkotno gonjo zoper sedanje zagrebškega nadškofa Kuharića. Blažević je najprej izrekel svoje začudenje, da nihče v svojih poročilih med sovražniki sedanjega samoupravnega sistema ni omenil katoliške Cerkve. To da je sedanji papež Janez Pavel II. spremenil v konservativno in revanšistično gibanje. Papež da ne spoštuje dogovorov iz leta 1966, ko so bili normalizirani odnosi med Jugoslavijo in Vatikanom. Še več! Papež je poslal blagoslov italijanskim »redentistom, ki še vedno rovarijo in si prizadevajo, da pripadejo Reka, Istra in Dalmacija Italiji. Seveda je ostal njegov glas osamljen, a je značilno, da do takih posegov lahko sploh pride. Nekdo ima interes, da te vrste napadov podžiga. Verjetno niso daleč od resnice tisti, ki vidijo v teh napadih na sv. očeta način, kako preprečiti njegov svoj čas napovedani obisk Jugoslavije, ki bi bil za komunistično vodstvo lahko vse prej kot pozitiven.

Kongres se je zaključil s sklepno resolucijo in izvolitvijo novih organov Zveze komunistov Jugoslavije.

■ Argentinska vlada je obvestila Varnostni svet OZN, da sprejema njegovo resolucijo št. 502, ki je zahtevala od Argentine, da umakne svoje čete z Malvinskega otočja. S to izjavo naj bi Argentina posredno ugodila britanski vladi, ki zahteva formalno izjavo, da se Argentina odpoveduje nadaljnjim sovražnostim. Če bo britanska vlada s to argentinsko potezo zadovoljna, bo izpustila zadnjih 1.100 ujetnikov, ki jih prav zato še zadržuje, da dobi dokončno zagotovilo, da se Argentina ne namerava naprej bojevati za posest Malvinov.

Nepričakovan odstop ameriškega zunanjega ministra

Odstop severnoameriškega zunanjega ministra Alexandra Haiga, ki je to službo opravljal od nastopa Reaganove administracije, je v svetovni javnosti zelo močno odjeknil. Sicer je Haig v poldrugem letu že trikrat zagrozil z odstopom, a se potem zopet pobotal s svojimi nasprotniki, tokrat pa je mera nasprotij in rivalitete prekipela do vrha.

V zadnjih mesecih je ameriška zunanja politika začela hoditi druga pota kot so bila vseh Haigu. Odstopil je, ne da bi navedel prave vzroke tega koraka. In Reagan je odstop brez obotavljanja sprejel ter hitro imenoval svojega dosedanjega svetovalca za gospodarske zadeve Georgea Shultza za njegovega naslednika. Za ameriške politične opazovalce sta bila glavna razloga Haigovega odstopa različna stališča glede libanonske krize in razhajanje glede Reaganovega sklepa o prepovedi nudenja ameriške tehnologije za gradnjo sibirskoga naftovoda, nad katerim sta zainteresirani zlasti Zah. Nemčija in Francija.

Haigov odhod je v nekaterih državah povzročil zaskrbljenost, v drugih pa zadovoljstvo. Tako so videli Izraelci v Haigu svojega velikega zagovornika, medtem ko je novi državni tajnik Shultz v odličnih odnosih s finančnimi krogi Saudske Arabije in podpredsednik neke nadnarodne gradbene družbe, ki ima mnogotere interese v arabskem svetu.

Tudi v zahodni Evropi je Haigov odstop povzročil veliko zaskrbljenost, če ne preplah. Haig je bil iskren prijatelj zahodnoevropskih držav, saj je bil od 1974 do 1979 vrhovni poveljnik vseh čet Atlantskega zavezništva s sedežem v Bruslju in je zato razumel tako njihova hotenja kot stiske, ki so nastajale v odnosih med Vzhodom in Zahodom. Zato so se vsi zahodnoevropski državniki Haigu za opravljeno delo iskreno zahvalili, med njimi tudi italijanski zunanji minister Emilio Colombo.

Nasprotno pa so z vidnim zadovoljstvom sprejeli Haigovo zamenjavo v prozahodno usmerjenih arabskih državah kakor tudi v Argentini, kjer so pričrili, da je tudi njegov način, kako je reševal argentinsko-britanski spor glede Malvinskega otočja pripomogel k njegovemu padcu.

■ Poljska policija je s solzilnim plinom razpršila manifestante, ki so se zbrali pred spomenikom žrtvam delavskega protesta leta 1956 v Poznanju. Tedaj je bilo med delavstvom 75 mrtvih.

Dvodnevni posvet zahodnih zaveznikov v Bruslju

V Bruslju so dva dni zborovali državni poglavarji in ministrski predsedniki Evropske gospodarske skupnosti. Razpravljali so o skupnih ukrepih, ki naj bi bili protitež enostranskim odločitvam Reaganove vlade (omejitev uvoza jekla in bojkot evropskemu izvozu tehnologije za sibirski plinovod). Veliko so govorili tudi o sedanjem položaju v Libanonu. Egipčanski predsednik Mubarak je namreč pozval države EGS, naj pomagajo pri vzpostavitvi miru na Bližnjem vzhodu in olajšanju trpljenja libanonskega in palestinskega ljudstva.

Zato so udeleženci bruselskega posveta — med njimi je bil tudi Spadolini — sprejeli dokument, ki obsoja izraelski napad, potrjuje podporo Palestincem in jim zagotavlja, da jih Evropa ne namerava zapustiti. V dokumentu je tudi rečeno, naj pride do takojšnje in popolne prekinitve ognja v Libanonu, vse oborožene sile naj se umaknejo. Palestinci pa naj se odpovedo uporabi sile in terorizmu ter krenejo na pot pogajanj.

Ni pa prodrli predlog, naj bi EGS izvajala gospodarske sankcije proti Izraelu (proti Argentini pa jih je na zahtevo Vel. Britanije takoj sprejela). Tak ukrep bi izvenel v tem trenutku kot izrazito protiameriški, saj so ZDA trdno na izraelski strani.

Novi mašnik dr. Anton Rustja

Letos je novih mašnikov na Slovenskem malo, je pa med njimi eden, ki je prav, da o njem kaj več povemo; gre za dr. Antona Rustjo. Ta bo pel novo mašo v nedeljo 4. julija ob 10. uri v Vipavskem Križu, posvetil pa ga je nadškof Alojzij Suštar na praznik apostolov Petra in Pavla v ljubljanski stolnici skupaj z drugimi novomašniki svoje škofije. Prvotno je bilo namenjeno, da bo dr. Rustjo posvetil goriški nadškof Peter Cocolin, toda smrt goriškega nadškofa je prekrizala te načrte.

Novi mašnik se je rodil v Vipavskem Križu med prvo svetovno vojno leta 1915. Odšel je študirat in postal doktor agronomije. Kot tak se je zaposlil na ministrstvu in bil v službi v raznih mestih, nazadnje v Varesju v Lombardiji. V službi se je seznanil z vernim italijanskim dekletem in se z njo poročil ter imel otroke. Toda vedno je ostal blizu Cerkve in rad pomagal, kjer se je dalo. Ostal je tudi povezan z domačimi kraji ter rad prihajal domov. Vsa leta je bil tudi naročen na »Katoliški glas«.

Otroci so odrasli, se poročili, z ženo sta ostala sama. Tedaj se je oglašil pritažen glas v duši, naj bi oba svojo tretjo dobo življenja posvetila Bogu. Žena je stopila v samostan, mož Anton pa je začel študirati teologijo, ker bi rad postal duhovnik. Mi lanko bogoslovje je tako videlo upokojenega doktorja agronomije, kako je sedel

v šolskih klopih in poslušal učene profesorje bogoslovja. Toda ne več mladega Antona je vleklo domov, da bi svojemu slovenskemu ljudstvu mogel koristiti vsaj na stara leta, ko ni mogel prej. Obrnil se je na nadškofa Cocolina, da bi ga sprejel v goriško nadškofijo. Msgr. Cocolin je to rad storil, želel je le, da bi teologijo končal v Ljubljani, da bi si tam še bolj osvojil slovenski jezik. Tako je letos dr. Anton Rustja dokončal bogoslovne študije v Ljubljani. Toda za mašniško posvečenje je bilo potrebno posebno dovoljenje sv. očeta, saj je šlo za moža, ki ima še živo ženo, katoliška Cerkva pa ne pozna poročenih mašnikov. Tudi to dovoljenje je prišlo, ker se je žena za vedno zavezala za življenje v samostanu.

Ne vemo, ali je trenutno še kak sličen primer v Cerkvi, gre pa vsekakor za izredno izjemen primer ne samo poznega mašniškega poklica, temveč tudi za posvečitev mašnika, ki ima še živo ženo in poročene otroke. Pri tem se uresničujejo svetopisemske besede, da Bog kliče, kogar hoče in kadar hoče. Tudi ob 11. uri. Važno je, da poklicani ne preslišijo božjega klica. Gotovo pa so k temu klicu pomagale tudi molitve vernikov, saj se povsod veliko moli za poklice v Cerkvi.

Novemu mašniku naše čestitke in voščila za še dolgo in uspešno delo v vinogradu Gospodovem, Kristusu pa hvala za vsak nov poklic.

OD TEDNA DO TEDNA

■ V Varnostnem svetu je Francija predlagala resolucijo, po kateri naj bi se izraelske čete umaknile od libanonske prestolnice Bejruta 10 km, čete Palestincev pa vrnila v svoja taborišča. Resolucijo pa je z vetom preprečil zastopnik ZDA Charles Lichenstein, ki je dejal, da resolucija ne govori o odstranitvi palestinskih oboroženih oddelkov iz Libanona, kar je nujen pogoj, da se obnovi libanonska država. Obenem se je v generalni skupščini Združenih narodov začela razprava o predlogu 42 neuvrčenih držav, ki zahtevajo umik izraelskih sil iz Libanona in terjajo sankcije proti Izraelu.

■ V Rimu so člani NAR (Nuclei armati rivoluzionari) usmrtili 25-letnega policijskega agenta Antonia Galuzza, ko je stražil stanovanje zastopnika Palestincev Nemmerja Hammada. Galuzzo je bil doma iz Salerna, poročen in oče enega otroka. Terroristi so po zločinu sporočili, da so z usmrčitvijo Galuzza hoteli maščevati smrt svojega pripadnika Giorgia Valeja, ki je bil ubit v spopadu s policijo.

■ Na povabilo štajerskega deželnega glavarja dr. Josefa Krainerja je obiskal apostolski administrator San Salvadorja škof Arturo Rivera v Damas mesto Gradec in predaval v tamkašnji minoritski dvorani. Dejal je, da se Cerkva v El Salvadorju prizadeva za narodno spravo v državljanski vojni, ki uničuje deželo. Izrekel se je proti političnemu vmešavanju držav Tretjega sveta v salvadorske notranje zadeve in pošiljanju vojaške pomoči od zunaj. Škof tudi upa, da bo prišlo do pomirjenja in to s pomočjo pogajanj. V takšno rešitev zaupa zlasti po izidu zadnjih volitev v marcu, ki so dokazale, da je salvadorsko ljudstvo proti vsakemu nasilju in za sporazum.

■ Francoski predsednik Mitterand se je dva dni mudil v Španiji na uradnem obisku. Zagotovil je, da bo prišlo še do tenejšega sodelovanja med Francijo in Španijo, ostal pa je gluh za španske zahteve, da je treba baskovske teroriste, ki so se zatekli v Francijo, izročiti španskim oblastem.

■ Nad 80.000 Indijcev je v Bombayju izvedlo protestni pohod proti kršitvam človekovih pravic in omejevanju svobode verskim manjšinam. Demonstracije se je udeležil tudi pomožni škof bombayske nadškofije ter na stotine duhovnikov in redovnikov. Udeleženci pohoda so tudi naslovi-li pismo na indijsko predsednico Indiro Gandhi, v katerem zahtevajo zaščito pred napadi hindujskih nestrpnostev.

■ Avstralski škofje so imeli pod predsedstvom kardinala Freemana redno zasedanje, na katerem so govorili tudi o miru in razorožitvi. Pozvali so Avstralce, naj molijo za uspeh razorožitvenih akcij, »kajti odstranjevanje vojnih nevarnosti in atomske vojne je in ostane najnujnejša naloga sedanjega časa«.

Lenin, Stalin, Trocki

Narodno gledališče v Beogradu ima na sporedu znano dramo francoskega književnika Clauda Vermorela. Krstna predstava v maju je razburila beograjskega Tassovega dopisnika za Moskvo in ji je moskovski list »Sovjetskaja Rossija« posvetil kar pol strani. Francoz Claude Vermorel je delo napisal pred leti in je ob uprizoritvi v Parizu leta 1979 doživel ne samo laskave kritike, pač pa tudi tiho novo vojno. Iz dvorane so odhajali razni rusofili, ki jih premore tudi Pariz, medtem ko so ruski emigranti predstavo nagradili z velikim aplavzom.

Drama »Lenin, Stalin, Trocki« je vezana na manj znano obdobje Sovjetske zveze. V vodstvu ruske komunistične partije so se pojavila nasprotja in se po Leninovi smrti sprevrgla v odkrit boj za oblast in vsi tisti, ki so bili v tem času že veliki bogovi Rusije v drami zaživijo kot nova božanstva. Pokazana je Stalinova banalnost, ko pije vodko iz vrčev za pivo, kotiriranje Trockega s politiko, paragrafi in ideologijo, v ozadju pa je prikrito osebno stremušstvo.

Kot protitutež tej drami so v Moskvi leta 1980 na pobudo centralnega komiteja na hitro spravili skupaj podobno delo Mihaila Šatrova: »Zadnji prihod Lenina v Kremelj«. Z veliko sentimentalnosti in tipičnimi komunističnimi parolami podkrepjeno delo si obvezno ogledujejo vse šole iz Moskve in podeželja, »ker edino tako lahko spoznajo realno stran naše revolucije«, piše »Pravda« v maju letos.

Gotovo je Tassov dopisnik M. Abeljajev v Beogradu doživel še kakšen zanimiv

Deset let plodnega delovanja Šentjakobskega kulturnega društva

V nedeljo 27. junija dopoldne je bila v prostorih Šentjakobskega kulturnega društva v ul. Concordia 8 v Trstu prireditve ob desetletnici delovanja te pomembne ustanove.

Društvo je za kulturno, narodno in versko življenje Slovencev pri Sv. Jakobu v Trstu neprecenljivega pomena, saj se je v njegovih prostorih doslej izvršil cel niz predavanj, koncertov, nastopov otroškega in mladinskega ter cerkvenega pevskega zbora, dramskih uprizoritev in družabnih večerov, filmskih popoldnevov, gostovanj in priložnostnih prireditev. V njegovih prostorih se zbirajo štiri skupine skavtov in skavtinj, redno vadijo otroški, mladinski ter cerkveni zbor; letos deluje tudi glasbeni šola.

»Deset let,« je poudaril tajnik društva prof. R. Petar med pozdravnim govorom, »res ni dolga doba, pa je vendarle pomembna za vsakega izmed nas; še pomembnejša pa se mi zdi za življenje šentjakobskih Slovencev, ki danes praznujemo lep jubilej - desetletnico delovanja našega Doma oz. društva. In če je to naše društvo, v katerem se redno shajamo, s svojim delom tudi skromno pripomočilo pri utrjevanju verske in narodne zavesti, k spoznavanju in zbliževanju ter k utrjevanju prijateljstva in družabnosti naših ljudi — zlasti otrok, mladine in starejših — v tem mestnem predelu, ki je bilo nekoč središče kulturnega delovanja tržaških Slovencev, potem je doseglo svoj namen.«

G. Marij Gerdol, ki ima na skrbi Slovensko pastoralno središče v Trstu, a skrbi tudi za slovenske vernike pri Sv. Jakobu, je naglasil: »Človek se kar hitro privadi na vsakdanost in zato tudi ne ceni dovolj dobrin, ki jih mirno uživa: sonce in dež in hrana in zdravje. Le kaj bi zmogli brez vsega tega? In vendar, kdaj na to pomislimo? Sele tedaj, ko tega nimamo, ko nam to zmanjka, alj ko to izgubimo. Sele tedaj spoznamo, kako nujno potrebno nam je bilo vse to. Lahko bi rekli, da nam nekaj tega sonca in duhovne hrane in krepkega zdravja prinaša tudi ta Dom, ki bogati šentjakobsko mestno četrt... Deset let je že minilo od odprtja teh prostorov, v katerih smo danes zbrani. A to je le ogrožje; treba mu je vdihniti oživljajočega duha, da bo zaživel, raste in se razvijal kot živa oseba, da se bomo v njem versko in narodno osveščali. Nadaljnja dejavnost društva pa je v marsičem odvisna tudi od nas samih, od našega čuta odgovornosti in dolžnosti, predvsem pa od naše dejanske skrbi za rast slovenske besede in kulture in občutene duhovnosti v tem našem še vedno ogroženem zamejskem prostoru.«

Predsednik društva g. Silvij Šuligoj pa je poudaril: »Kulturna in narodna dejavnost Slovencev pri Sv. Jakobu sega daleč v prejšnje stoletje. V tej mestni četrti so bila ustanovljena razna in nazorsko različna društva. Vsa pa so se vedno prizade-

vala za razvoj in obstoj našega človeka. V tem je bila Cerkva prva in vedno prisotna, tudi v najtežjih časih. Njene ustanove in društva, za katere je dala pobudo, jih podpirala in nekatere neposredno vodila, so ogromno prispevale za kulturno, socialno, narodno in versko rast našega človeka. Sicer pa so slovenska društva tudi danes dokaz, ta Dom pa še posebej, da je še mnogo ljudi, ki naša društva ljubijo, saj so stebre sedanjosti in upanje za bodočnost. Tudi ta Dom je dokaz in izraz zavednosti, srčnosti, požrtvovalnosti, zvestobe veri in narodu.«

Po nagovorih se je izvršil pester kulturni spored. Na programu so bile recitacije in deklaracije mladih in otrok, ki so prikazali, kaj zmorejo. Prisrčen je bil nastop najmlajših (recitacijske in pevske točke). Mešani in mladinski zbor sta zapela po več pesmi pod vodstvom prof. Dine Slama, ki se ves čas žrtvuje ne samo na glasbenem oddelku, marveč nosi levji delež pri vsej prosvetni dejavnosti v društvu. Razveseljiv je bil nastop gojencev glasbene šole, ki je začela delovati letos v sklopu domskih dejavnosti (kljunasta flavta in viola da gamba).

Prireditve se je zaključila z veselo pesmijo in ljudje, ki so do kraja napolnili društveno dvorano, so odhajali zadovoljni.

s+r

UTRIP CERKVE

Prva kanonizacija Janeza Pavla II.

V nedeljo 20. junija je sv. oče v baziliki sv. Petra slovesno razglasil za svetnika kapucinskega brata Krispina iz Viterba, ki je živel v letih 1668 do 1750. Odlikovala ga je izredna ponižnost, s katero je opravljal najnižje službe samostanskega vrtnarja, vratarja in prosjaka. Kljub njegovi preprostosti so ga za svet spravevali imenitniki tistega časa. Bil je tudi velik častilec Matere božje, ki se mu je večkrat prikazala.

V priložnostnem nagovoru med slovesnostjo kanonizacije je papež posebej poudaril lepoto njegovega značaja, zaupanje v božjo Previdnost ter pripravljenost služiti ljudem. Ko je po pravilih in vaseh prošil miloščino za samostansko družino, je hkrati delil duhovne dobrrote ljudem, ki jih je srečeval. »Rad je imel revščino in reveže, bil je iskren duhovni sin sv. Frančiška, predan Cerkvi ter delavec za mir in pravičnost v svetu,« je o njem rekel papež. To je hkrati tudi njegovo sporočilo našemu času.

O svetosti in svetnikih je papež govoril tudi po končani slovesnosti, ko je romarje na Trgu sv. Petra pozdravil z okna svoje delovne sobe. Svetost, ki jo živijo člani velike človeške družine, je le odsev neskončne božje svetosti. Hkrati pa svetniški zgledi vlečejo, zato lahko govorimo, da svetniki rodijo nove svetnike.

Akcija avstrijskih otrok za misijone

Katoliška otroška mladina Avstrije je s trikraljevska akcijo 1982 dosegla nov rekord. V dneh okoli praznika sv. Treh kraljev (6. januarja) so mali koledniki zbrali 58,7 milijona šilingov, kar je za 4 milijone ali okrog 7 % več kot lani. S tem denarjem bodo podprli več kot 30 razvojnih in misijskih del v deželah Tretjega sveta. Katoliška otroška mladina Avstrije je doslej izvedla že 28 trikraljevskih akcij, pri katerih je zbrala skupno 545 milijonov šilingov za misijone. Letošnja akcija je potekala pod geslom »Od človeka do človeka — sodeluj pri delu za mir« in pri njej je sodelovalo okoli 40.000 otrok iz vse Avstrije.

Novo priznanje m. Tereziji

Ameriška univerza v Georgetownu je m. Tereziji podelila častni doktorat iz humanističnih ved. Slovesnosti podelitve se je udeležilo nad 10.000 ljudi. M. Terezija pa je ob sprejemu visokega odlikovanja skromno rekla: »Povsem nevredna sem te časti. Sprejemam jo v božjo slavo in v imenu siromakov po svetu.«

Pomoč papeških misijskih družb misijskim deželam

Papeške misijske družbe so v preteklem letu razdelile skoraj 94 milijonov dolarjev pomoči. V enem letu so se darovi za misijone povečali za skoraj 3 milijone dolarjev. Denar so dobile misijske škofije, semenišča in vzhodne Cerkve. Lani je bilo na novo odprtih 11 semenišč, 7 v Afriki in 4 v Aziji. V misijskih semeniščih je 51.108 duhovniških kandidatov, od teh 11.812 bogoslovcev.

Celovski škof na obisku v Ljubljani in Mariboru

V četrtek 17. junija je celovski škof dr. Egon Kapellari v enem dnevu obiskal kar štiri škofe: v Vidmu nadškofa Alfreda Battistija, v Ljubljani dr. Alojzija Suštara in dr. Stanislava Leniča, v Mariboru dr. Franca Krambergerja. Na ta način se je hotel osebno zahvaliti za prijaznost, ki so mu jo omenjeni cerkveni dostojanstveniki izkazali, ko so se udeležili njegovega škofovskega posvečenja v Celovcu.

V Ljubljani je škof Kapellari v svojem pozdravnem govoru pri kosilu (nagovor je bil napisan v slovenščini) zagotovil, da bo nadaljeval pot, ki sta jo zarisala sinoda iz leta 1972 ter pokojni škof Köstner. »Danes vam lahko potrdim,« je dejal celovski škof, »da hočem biti kot krški škof, škof vseh Korošcev. Moja dušnopastirska skrb gre slovenskim vernikom prav tako kot nemško govorečim vernikom.« Sprava in sodelovanje bosta načeli njegovega škofovskega apostolata.

»Trdno upam, da si bo Cerkva na Koroškem še naprej prizadevala za sožitje med Nemci in Slovenci. Zavedam pa se, seveda, da tudi glede tega človeško delo le polagoma dosega svoje uspehe. Zato vas prosim, da skupaj z menoj molite, da bi Bog vodil do pravega cilja vse, kar mi na Koroškem delamo z dobrim namenom in trudom. Od vsega začetka sta bili ljubljanska in krška škofija med seboj povezani. Odnosi med njima so bili včasih tesnejši, drugič pa spet pogojeni s časovnimi prilikami in zato bolj redki. Že stoletja se je verno ljudstvo iz Slovenije zatekalo k božji Materi pri Gospe Sveti. Veseli me, da je Gospa Sveta slovenskim romarjem priljubljena božja pot. Obljubljam vam, da bomo slovenske romarje tam vselej prisrčno sprejemali.«

Po kosilu si je odlični gost ogledal ljubljansko stolnico, bogoslovje in teološko fakulteto. Proti večeru je škof Kapellari prispel v Maribor. Tudi tu je pozdravil svoje gostitelje v slovenskem jeziku. Spomnil je na zgodovinsko povezanost obeh škofij in na A. M. Slomška, ki je bil spiritual v celovškem bogoslovju, potem pa najprej škof v St. Andražu, od leta 1859 pa v Mariboru, kamor je prenesel svoj škofovski sedež.

»Ta veliki moč,« je nadaljeval škof Kapellari, »je skupno z mojim predhodnikom škofom Valentinom Wierjem ustanovil Mohorjevo družbo, ki še danes slovenskemu narodu posreduje vero in krščansko kulturo. Kot krški škof sem po statutih njen protektor ter imam za svojo imenitno dolžnost ohraniti Mohorjevo družbo ter pospeševati njeno delovanje. Pa še nekaj je, kar ustvarja globoko povezanost med obema škofijama. Po stari tradiciji prihaja namreč krška deželna zavetnica sv. Eme iz družine pištajnskih grofov. Češčenje sv. Eme je bilo na območju vaše škofije zelo razširjeno; v množici romarjev, ki so prihajali v Krko, jih je bilo mnogo tudi iz južne Štajerske. Kot krški škof bi rad izrazil željo, da bi stolnica v Krki z grobnico sv. Eme postala zopet priljubljen cilj tudi za vernike vaše škofije...«

Mariborski škof Kramberger se je s bratu v škofovski službi zahvalil za pri srčni pozdravni nagovor v slovenskem jeziku. »Spodobilo bi se,« je dejal škof, »da bi vas tudi jaz nagovoril v vašem nemškem jeziku, vendar menim, je bolje, da spregovorijo srce! Ne srečujeta se le dva sosednja škofa, marveč tudi dva sobrata, in ti dve škofiji nista le dve sosednji, temveč tudi dve sestriški Cerkvi...«

Sinoda cistercijskih opatov v Stični

Medtem ko se zberejo opatje cistercijskega reda vsaki pet let na generalni kapitli, je pa njihova redovna sinoda vsaki dve leti. Na njej glavni opatje reda ter pet na generalnem kapitolu izvoljenih zastopnikov obravnavajo tekoča vprašanja, ki zadevajo celotni cistercijski red. Letos je bila ta sinoda v Stični in sicer od 11. do 13. junija. Prvič v 850-letni zgodovini stiškega samostana se je za njegovimi zidovi vršil tak pomemben dogodek. To je bilo s strani reda visoko priznanje Stični, ki je bila precej časa odrezana od mednarodnega sveta. Večina udeležencev sinode je bila to pot prvič v Sloveniji.

Zvečer 11. junija je sinodalne očete v latinščini pozdravil ljubljanski nadškof dr. Alojzij Suštar in poudaril pomen Stične za poglobitev verskega življenja v Sloveniji.

Poročila posameznih opatov v latinskem jeziku, ki je še vedno uradni jezik cistercijskega reda, so pokazala sedanje stanje cistercijskega reda po svetu. Red ni številčen, saj ne šteje niti tri tisoč članov in članic. Po nekaterih državah imajo le en samostan (v Jugoslaviji v Stični). Cistercijani imajo težave v Vietnamu in Etiopiji, kjer doživljajo hud pritisk oblasti. Razveseljivo je dejstvo, da je v več samostanih v zadnjih letih število redovnikov poraslo, ponekod pa je še vedno kriza, saj že desetletja ni več poklicev, npr. v Holandiji, Belgiji pa tudi po nekaterih italijanskih samostanih. Tudi cistercijski samostani, ki se držijo strožje redovne discipline, so za današnjo mladino privlačnejši od tistih, ki so se bolj prilagodili misljenju in navadam ljudi današnjega časa.

Letošnji avstrijski novomašniki

Letos je bilo posvečenih 67 duhovnikov in redovnikov, osem več kot lani. Kar 33 novomašnikov spada med pozne poklice, kar je značilno za današnje čase. Mlad človek se za duhovništvo s težavo odloča. Ko enkrat dozori in že vrši svoj poklic, pa odkrije plitvost sveta in začuti v sebi božji klic. Razveseljivo je, da ima letos celovška škofija kar sedem novomašnikov (lani komaj dva). Od teh sedmih sta dva Slovenca. Tudi Dunaj je lahko zadovoljen: letos 8, lani 6. Slabše je v graški škofiji: lani in letos trije. Škofija Zeleznog (Eisenstadt), kjer živi tudi hrvaška manjšina pa je letos edina od avstrijskih škofij ostala brez novomašnika.

Ob spomeniku v Štandrežu

V nedeljo 27. junija so v Štandrežu odkrili spomenik v počastitev 53 vaščanov, žrtev zadnje svetovne vojne. Od teh je 22 padlo v partizanih, ostali pa so umrli v raznih taboriščih ali ob bombardiranjih, ki jih je Štandrež utrpel. Odkritje spomenika in tudi zadnji tedni pred tem so potekali v znamenju različnih stališč in polemik, kar se je čutilo na nedeljski svečanosti, ki je potekla v znižanem tonu tudi zaradi številnih hotenih odsotnosti tako s strani domačih organizacij kot uradnih predstavnikov.

Pri odkritju niso bile zastopane goriška občina, pokrajina, deželna uprava, šola; odsoten je bil zastopnik Cerkve, odsotna je bila italijanska vojska in tudi številni drugi predstavniki, ki so bili vabljeni in se slavja niso udeležili, ker se niso strinjali z načinom, kako je odbor, oziroma ANPI izvedel, v zadnji fazi, postavitev spomenika.

Da bo celotna stvar jasna, bomo skušali obrazložiti potek akcije za postavitev spomenika in stališča raznih kulturnih in družbenopolitičnih sestavin, krajevnih kot drugih, kot smo jih razbrali iz raznih poročanj in zadržanj njihovih predstavnikov.

Akcija za postavitev spomenika v Štandrežu se je začela že pred leti in je zajela vsa društva in organizacije, ki delujejo v Štandrežu. Leta 1977 sta v širši odbor stopili tudi prosvetno društvo »Štandrež« in športno društvo »Velox«, potem ko je bil sprejet predlog teh dveh društev, da bo spomenik posvečen tudi žrtvam taborišč in civilnim žrtvam zračnih napadov na Štandrež.

Od leta 1977 je torej tekla akcija in pobiranje sredstev za postavitev spomenika v Štandrežu, ki naj bi bil posvečen padlim v narodnoosvobodilni borbi, žrtvam taborišč in civilnim žrtvam bombardiranj Štandreža. S tako zasnovanim spomenikom se je strinjala cela vas in so zato tudi vsi vaščani finančno prispevali za spomenik.

Tudi goriška občina se je strinjala s tako zamišljenim spomenikom in ga finančno podprla, tudi zato, ker je bila prikazana ta pobuda kot skupno hotenje vsega Štandreža. Tudi gradbeno dovoljenje je bilo izdano na prošnjo, ki so jo na občino naslovila vsa štandreška društva in organizacije. Goriška občina je skupno potrošila za spomenik skoraj 12 milijonov lir.

Mesec dni pred odkritjem spomenika pa so se začele stvari spreminjati. Nekdo je začel karte mešati. Kot je razvidno iz letaka, ki ga je PD »Štandrež« poslalo vsem štandreškim družinam, so na seji širšega odbora dne 2. junija letos, v katerem so bile poleg že omenjenega prosvetnega društva še PD »Oton Zupančič«, športni društvi »Juventina« in »Velox«, Kmečko društvo, sekcija ANPI in rajonska konzultacija, prišla na dan nekatera omejevalna stališča, ki niso bila v skladu z dotedaj zastavljenim programom. Za kaj je pravzaprav šlo?

Nekatere organizacije, ANPI in prvi vrsti, so postavile pogoj, prvič v petih letih, da mora biti na spomenik postavljena rdeča partizanska zvezda, čeprav na vseh načrtih, ki jih je širši odbor odobril in so bili predstavljeni na goriško občino, tega znaka ni. PD »Štandrež« se je strinjalo, naj se zvezda postavi pred napisom padlim v narodnoosvobodilnem boju kot njihov znak, je pa predlagalo in zahtevalo, da se pred napisom, ki spominja na civilne žrtve, postavi znak Pax-mir. Znak je dovolj pomenljiv in sprejemljiv za vse. Naj še povemo, da je na partizanskem spomeniku v Sovodnjih postavljen samo ta znak.

Za predlog PD »Štandrež« so se na omenjeni seji izrekli tudi drugi člani odbora in sicer športno društvo »Velox« ter Kmečko društvo; tudi štandreška rajonska konzultacija se je izrekla za podobno rešitev. O

tem vprašanju se je razvila tudi obsežna politična konfrontacija in za predlog ANPI se je izrekel samo PCI, ostale stranke so bile za drugačne rešitve.

Torej večina društev in organizacij, torej večina Štandrežev se je strinjala s tem, da se na spomeniku postavi zvezda padlim v NOB in znak Pax za ostale žrtve druge svetovne vojne. V demokratičnem svetu ni namreč sprejemljivo, da se pod zvezdo postavijo vsi padli in vse žrtve zadnje svetovne vojne.

V tej situaciji se je ANPI (društvo »O. Zupančič« je delegiralo italijansko združeno partizanov, da ga zastopa) enostransko razglasil za edinega nositelja ne samo idealov NOB, ampak tudi splošnih in širših interesov štandreške skupnosti in si monopolistično prevzel politično in organizacijsko odgovornost za spomenik, na katerem je edini znak rdeča zvezda, v kolikor, po mnenju ANPI, ne spada zraven noben drug znak.

Ob takem dogajanju lahko ugotavljamo, da se je zaradi togih in neodgovornih stališč nekaterih doma in zunaj, zapravila priložnost, da Štandrež pokaže enotno in skupno hotenje, kar bi imelo zelo širok in pomemben odmev.

Ob vsem tem so lahko zadovoljni samo tisti, ki jim je pri tem šlo za ozke interese na račun skupnosti.

Sovodnje

Slavnostna občinska seja. V okviru obletnice samostojnega upravljanja sovodnjske občine je bila osrednja točka večdnevnega praznovanja slavnostna občinska seja v četrtek 24. junija v tamkajšnjem Kulturnem domu. Med gosti so bili prisotni tudi konzul SFRJ Štefan Cigoj, predsednik SKGZ za Goriško dr. Mirko Primožič, delegacije iz pobratene Škofje Loke, iz Nove Gorice, Smederevske Palanke in Medicne pri Bologni. Slednja je bila zastopana tudi z odbojarsko ekipo, ki se je isti dan pomerila z domačim moštvom.

Slavnostno sejo je odprl s pozdravnimi pesmijo pred kratkim oblikovani ženski zbor iz Sovodnj pod vodstvom Rezi Cešcut. Govor je imel župan Vid Primožič. Najprej je pojasnil, kako in zakaj je prišlo do tega praznika. Poudaril je veliki pomen občinske avtonomije za slovensko manjšino. Omenil je načrt za novi odsek ceste od rupenskega mostu čez Vipavo v goriško industrijsko cono ter obrazložil, zakaj občinski odbor ta načrt odklanja. Tudi je obrazložil stanje del v telovadnici. Kljub birokratskim zapletom obstaja dobro upanje, da se bo prihodnje leto občinski praznik že vršil v teh prostorih.

Na koncu govora je utemeljil razloge, zaradi katerih je občinska uprava sklenila, da bo vsako leto ob tej priložnosti podeljevala priznanja za občino zaslužnim osebam. Letos so ta priznanja prejeli Jože Sušmel, bivši župan v Novi Gorici za dobre sosedske stike, Viktor Žakelj, bivši župan pobratene občine Škofja Loka, Stefan Bukovec za vsestransko pomoč na raznih področjih, Saverij Rožič za svoje raznoliko udejstvovanje zlasti na prosvetno-kulturnem polju, Franc Čavdek za delo na gospodarskem in športnem sektorju, Frančiška Buzin iz Rupe za vztrajno dolgoletno udejstvovanje v zborovskem petju ter Kmečko-delavska posojilnica za zvešto vršenje svojega poslanstva. V imenu odlikovancev se je za priznanje zahvalil Viktor Žakelj ter zaželel, da bi se slovenska govorica še stoletja ohranjala v sotočju Vipave in Soče.

Pri kulturnem programu so poleg že omenjenega ženskega zbora nastopili še otroški zbor iz Gabrij pod vodstvom Anke Klančič in harmonikarji Glasbene Matice iz Sovodnj. Delegacija zveze borcev pa je položila venec pred spomenik padlim pri občinski hiši.

tržaške novice

Praznovanje Slovenske skupnosti na Tržaškem

Nedavne upravne volitve na Tržaškem so pokazale na lepo in vzpodbudno rast SSK. To je gotovo največja zasluga vseh tistih, ki so pri teh volitvah sodelovali, pomagali, kandidirali, agitirali, z eno besedo vseh požrtvovalnih slovenskih ljudi, ki verujejo v premočrnost samostojne slovenske politike v zamejstvu.

Vse to je hotela SSK proslaviti s prijetnim družabnim praznovanjem, ki je bilo v soboto 26. junija v Barkovljah. Bilo je to predvsem srečanje kandidatov in aktivistov in se je odvijalo v prostorih barkovljanskega prosvetnega društva. Vzdušje je bilo veselo in je resnično odražalo zadnji volilni uspeh Slovenske skupnosti.

Na tem večeru so spregovorili pokrajinski tajnik SSK in novoizvoljeni pokrajinski svetovalec dr. Zorko Harej, novi občinski svetovalec prof. Aleš Lokar in deželni predsednik SSK dr. Andrej Bratuž. Vsi so poudarili pomen zadnje zmage, veliko življenjsko silo slovenske stranke in zaupanje v nadaljnjo rast v našem narodno-političnem življenju.

Novi doktorici

Na Fakulteti za tuje jezike in literature v Vidmu sta prejšnji teden pri prof. Martinu Jevnikarju doktorirali Tiziana Pacor Fontana iz Tržača in Neva Sferza-Moro iz Trsta. Obe že več let poučujeta na slovenskih srednjih šolah v Gorici in na Tržaškem. Prva je zagovarjala tezo z naslovom »Pisniško sporočilo Milana Bekarija«, druga pa »Socialna problematika v dramskih delih tržaškega pisatelja Josipa Tavčarja«. Čestitamo!

Učni uspehi na slovenskih višjih srednjih šolah v Trstu

Trgovski tehnični zavod »Z. Zois«

1.a razred: 17 učencev in učenk je izdelalo, 4 imajo popravne izpite, eden je ostal neocenjen.

1.b razred: 19 dijakov in dijakinj je izdelalo, 6 jih ima popravne izpite, 3 bodo razred ponavljali.

2.a razred: 16 jih je izdelalo, 5 jih ima popravne izpite, dva dijaka nista izdelala.

2.b razred: 13 jih je izdelalo, 10 dijakov ima popravne izpite, 2 bosta razred ponavljala.

3.a razred: 18 dijakov in dijakinj je izdelalo, 4 imajo popravne izpite.

3.b razred: 12 dijakinj je izdelalo, 13 dijakov ima popravne izpite, eden ni izdelal.

4.a razred: 25 jih je izdelalo, dva imata popravne izpite.

4.b razred: 9 dijakov je izdelalo, 10 jih ima popravne izpite, dva nista izdelala.

5.a in 5.b razred: vsi dijaki in dijakinje

CIRIL-METODOVA NEDELJA NA VEJNI

11. julija 1982

ob 120-letnici smrti škofa Slomška 1862-1982

17.30 slovesna maša nadškofa iz Beograda Alojzija Turka ob konsekraciji srebrnomašnikov prof. Otmarja Črnlogarja in p. Bogomira Srebota;

18.30 ekumenska pobožnost ob oltarju sv. Cirila in Metoda. Poje cerkveni zbor Novega sv. Antona.

Vse tržaške vernike in prijatelje krščanske edinosti vljudo vabi Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu.

Doberdob

Klavirski recital. Že v zadnji številki smo poročali, da je naš rojak Hilarij Lavrenčič 17. junija diplomiral iz klavirja na videmskem konservatoriju »Tomadini«.

Da proslavi Hilarijevo diplomu je župnijska skupnost skupaj s SKD »Hrast« in Glasbeno šolo iz Doberdoba priredila klavirski recital, ki je na njem nastopil Hilarij Lavrenčič. V četrtek 24. junija zvečer se je župnijska cerkev sv. Martina napolnila s poslušalci, med njimi so bili tudi številni gostje iz Gorice in drugih okoliških krajev, sošolci in prijatelji zlasti iz skavtskih vrst.

Na sporedu je bil najprej F. Chopin: Mazurka op. 33 št. 4, Nokturno v b-molu op. 9 št. 1 ter Nokturno v e-molu op. 72 št. 1. Sledila je Sonata op. 57 »Appassionata« L. van Beethovna. Po kratkem odmoru je bil na sporedu C. Franck: Preludij Koral in Fuga ter končno C. Debussy: Preludes n. 5 Les collines d'Anacapri, n. 7 Ce qu'a vu le vent d'Ovest.

Uvode v posamezne dele sta brala dijaka Marta Ferletič in Mavricij Peric. Vsi so z zanimanjem prislunili izvajanju ter z dolgotrajnim ploskanjem nagradili izva-

so bili pripuščeni k zrelostnemu izpitu.

Oddelek za geometre: 1. razred: 4 dijaki in ena dijakinja so izdelali, 5 dijakov ima popravne izpite, štirje niso izdelali; 2. razred: 4 dijaki in 2 dijakinji so izdelali, 9 jih ima popravne izpite, 4 bodo morali razred ponavljati.

Poklicni zavod za industrijo in obrt »J. Stefan«

I. - Oddelek za kemijske operaterje:

1. razred: 6 dijakinj in en dijak so izdelali, 2 imata popravne izpite, eden ni izdelal.

2. razred: 3 dijaki in 4 dijakinje so izdelali, 4 imajo popravne izpite.

3. razred: vsi so bili pripuščeni k praktičnemu izpitu.

4. razred: 4 dijakinje so izdelale, 3 dijaki imajo popravne izpite, trije so izstopili.

5. razred: vsi dijaki so bili pripuščeni k zrelostnemu izpitu.

II. - Oddelek za orodne mehanike:

1. razred: 5 dijakov je izdelalo, 9 jih ima popravne izpite, 8 jih ni izdelalo.

2. razred: 2 dijaka sta izdelala, 4 imajo popravne izpite, 6 jih bo razred ponavljalo.

3. razred: vsi dijaki so bili pripuščeni k praktičnemu izpitu.

4. razred: en dijak je izdelal, dva pa imata popravne izpite.

5. razred: oba dijaka sta bila pripuščena k zrelostnemu izpitu.

III. - Oddelek za televizijske monterje:

1.a razred: 5 dijakov je izdelalo, 9 jih ima popravne izpite, 6 jih ni izdelalo, eden je izstopil.

1.b razred: 5 dijakov je izdelalo, 5 jih ima popravne izpite, 3 niso izdelali.

2. razred: 6 dijakov je izdelalo, 4 imajo popravne izpite, 5 jih ni izdelalo.

3. razred: vsi razen enega so bili pripuščeni k praktičnemu izpitu.

4. razred: 4 dijaki so izdelali, eden ni izdelal, eden je izstopil.

5. razred: vsi so bili pripuščeni k zrelostnemu izpitu.

Nabrežina

Prvo sv. obhajilo. Bilo je v nedeljo 30. maja tako pri slovenski kot pri italijanski maši in ga je prejele devet otrok. Seveda nas skrbi majhno število prvoobhajencev, ki se bo še zmanjšalo, če ne bo prevladal pogum, ljubezen do naroda in božjih postav. Se bolj smo v skrb za bodoče versko življenje otrok (nedeljska maša je le del tega življenja, čeprav pomemben), saj rastejo v tako različnem okolju. Sama svečanost pa je bila zelo lepa. Dostojen okvir sta ji dala oba mladinska zbora in prisotnost domačih.

Izlet mladinskega cerkvenega zbora. Napravili smo ga v dolino Glinščice. V poletni vročini in ob lepem vremenu smo pešali po gorski stezi, peli, molili in dobro kosili pri Botaču, poleg tega pa se kopali pod šumečim slapom.

Skavtske obljube so bile v Padričah isti dan kot prvo sv. obhajilo. Opravili so jih naši najmlajši, za katere skrbi Elizabeta Jarc. Skupaj s Tržačani mislijo iti na taborjenje v bližino Bleda.

Dan ostarelih. V nedeljo 27. junija smo jim izkazali dolžno ljubezen in spoštovanje. Zanje smo molili pri obeh mašah, z rdečim nageljnom in rožmarinom pa smo nato šli v župnijsko dvorano na zakusko. V razgovoru in petju je hitro potekel čas tega srečanja. Naj jim da Bog še dolgo živeti, seveda v krogu domače družine!

Občinska razstava domačih vin bo v soboto 3. in v nedeljo 4. julija ne več na trgu pred cerkvijo, temveč na igrišču športnega društva Sokol. Zraven bo še tombola, slikarska razstava, koncert nabrežinske godbe na pihala, pa jedaja, pi-jača in zabava.

Počastitev spomina škofa Dobrile

V soboto 26. junija so se v Trstu zaključile slovesnosti ob stoletnici smrti škofa dr. Juraja Dobrile, velikega istrskega preporoditelja, ki so se začele 17. junija v Zagrebu in se nato naslednje dni nadaljevale v Pazinu, Tinjanu in v Poreču.

V Trstu sta bili dve proslavi: na pokopališču, kjer je grob škofa Dobrile in v stolnici sv. Justa, kjer je maševal reški metropolit dr. Josip Pavlišić. Ob grobu je zbrane častilce pokojnega škofa pozdravil tržaški škof Bellomi, ki je izrekel zahvalo »slavnemu sinu Istre« za njegovo veliko delo, ki ga je opravil kot tržaški škof. Reški nadškof Pavlišić pa je prikazal Dobrilovo življenje od rojstne hiše v Ježenju do bivanja v Gorici, ko je doživljal dneve stradanja. Zastopnik SR Hrvatske Milan Rakovac je podčrtal, kako so se časi od Dobrilovega škofovanja v Istri spremenili.

Danes ima Istra poleg njegovega starega molitvenika »Oče, budi volja tvoja« mnogo drugega branja v hrvaškem jeziku. Nastopila sta izmenoma tudi mešani zbor iz Opatije in Tržaški oktet.

V slovenščini je spregovoril škofov vikar dr. Lojze Škerl. Dejal je:

Veliko smo te dni slišali o škofu dr. Juraju Dobrili, ki je skoraj vse svoje moči posvetil Istri, iz katere je izšel. Naj nam današnja proslava služi, da se bomo zavedeli tega, kar so naši cerkveni delavci v preteklosti ustvarili in kakšne uspehe so dosegli. Kar bojimo se tega! Naj bi zato v bodočnosti odstranili pomanjkljivosti, ki nam ne delajo časti.

Juraj Dobrila je izšel iz ljudstva, ki si je v potu svojega obraza s težavo in v pomanjkanju služilo svoj skromen vsakdanji kruh. Tega mož ni nikoli pozabil. Rast in prizadevanja za osebni napredek sta ga vodila po poti, ki bi ga tudi lahko tako zapeljala, da bi se izgubil v tujih vodah. Ostal je zvest svojemu narodu, svojemu poklicu in se vedno znova vračal med svoje ljudi, da jim je oznanjal božjo resnico in izpričeval božjo ljubezen.

Dobrila bi lahko stopil na univerzo, a ostal je ponižen, čeprav zahteven učitelj besede in ravnanja. Poznal je razne jezike, opeval božjo slavo v latinščini, a zavedal se je, da ima pred Bogom in v Cerkvi vsak jezik svoje mesto, pravico in odgovornost. Ker vemo, da je šel z zadnjim koncilom ta pot našla svoje mesto in ker vemo, s kakšno težavo se ta pot v cerkvenem življenju uveljavlja, moramo biti škofu Dobrili hvaležni. Dajmo mu priznanje s tem, da bomo sami šli po tej poti, pogumno, brez strahu ali skrivanja.

Škof Dobrila se je dobro zavedal, da se bodo ljudje vedno bolj oklepali Boga in Cerkve, če bodo med njimi delali dobri in izobraženi duhovniki; vedel je, da bosta zagotovljena kulturna rast in razvoj, ko bodo med ljudstvom na delu nesebični in požrtvovalni izobraženci. Od tu škofova skrb za semenišče, konvikt, zbiranje stipendij za dijake. Poznavalci Dobrilovega dela znajo povedati, koliko stipendij je pripravil, v glavnem s svojim prihranjenim denarjem, koliko je za dijake zapustil v oporoki in v kakšni meri je prav Dobrila zapuščina omogočila njegovemu nasledniku škofu Glavinu ustanovitev škofjskega konvikta v Trstu, iz katerega so izšli dobri slovenski duhovniki in izobraženci.

Ko danes zaskrbljeno zremo v bodočnost in opažamo težave, ki nastajajo prav zaradi pomanjkanja duhovnikov, bodimo hvaležni škofu Dobrili, ki nas še danes opozarja na pot, ki se je moramo držati. Naj bo torej slava njegovemu spominu.

Župan Vid Primožič izroča priznanje Frančiški Buzin iz Rupe, ki že od leta 1934 sodeluje pri cerkvenem zboru in je po svojem pevskem udejstvovanju med najstarejšimi člani zbora

Glasba na goriškem gradu

Poletni čas, ki je letos napočil kar zgodaj, je prinesel s seboj tudi vrsto kulturnih pobud. Te kažejo, da se naše mesto kar pridno uvršča v niz tistih središč, ki hočejo domačemu (pa tudi drugemu) občinstvu nuditi kaj več od kake tradicionalne folklorne prireditve ali šagre. Pri tem gre tudi za izredno zanimivo in pošrečeno izbiro, kje naj se kaj prireja. Dvorane se v glavnem še niso preprihale od obilice zimskih in spomladanskih koncertov in prireditev, zato pa je treba iskati novih prostorov. In kaj je v Gorici lepšega od gradu, od njegovih kamnitih, linastih in z bršljanom prepletenih stolpov, od zvečer pritaženo osvetljenih stopnišč, od zgodovinsko opremljenih hodnikov in soban, posebej pa od naravnost monumentalne dvorane deželnih stanov?

Prav ta dvorana je bila sedež sedmih koncertov, ki jih je od nedelje 20. do nedelje 27. junija priredil Goriški komorni orkester (Complesso da camera di Gorizia). Prireditve so omogočile tudi glavne krajevne ustanove z občino in pokrajino na čelu. Goriški komorni orkester je s podobno pobudo začel že lani; ansambel že dobro poznamo, saj je marsikje nastopal z izbranimi programi in odličnimi solisti. Njegov umetniški vodja je violinist Alfredo Marcossig. Predseduje pa mu bivši goriški župan Pasquale De Simone.

Goriški komorni orkester je nastopil na prvem in zadnjem večeru, in to tudi skupno s priznanimi solisti, kot sta zlasti hornist Jože Falout in violinist Dejan Bravničar. Zadnji večer je orkester skupno s flautistom Marcossijem ter klarinetistom Urdanom predstavil v krstni izvedbi komorno skladbo goriške skladateljice Cecilije Seghizzi Campolietti.

Velik uspeh je imel ponedeljkov koncert z nastopom pihalnega kvinteta orkestra Rtv iz Ljubljane, ki je predstavil tudi kvintet L. M. Škerjanca. V torek je nastopil otroški zbor Città di Trieste s polifonskimi in folklornimi skladbami. V sredo je igral duo Semprebond (viola) - Kichl (čelo). Slednji prihaja iz Zagreba in solista sta odigrala tudi dve skladbi hrvaških skladateljev (eden izmed njih je bil tudi prisoten).

Naslednji večer, v četrtek, je nastopil kvartet iz Vicenze, ki je izvajal dela Mozarta in Brahmsa. V petek se je predstavil goriškemu občinstvu že dobro znani Trio Lorenz iz Ljubljane z deli Haydna, Škerjanca in Schumannja. Koncert je žel veliki uspeh in je gotovo bil med najboljšimi v tem glasbenem tednu. Zadnji koncert je bil, kot že rečeno, v nedeljo 27. junija z nastopom goriškega orkestra in solistov, in je tudi doživel v vseh ozirih velik uspeh.

Prav gotovo lahko zaključimo, da je niz grajskih koncertov zelo uspel in da je prijetno osvežil to že vroče goriško poletje. Morda bi le kazalo v bodoče podobne večere nekoliko bolj razvrstiti in tako omogočiti obisk še večjemu številu ljubiteljev glasbe, ki sicer vsak večer ne morejo na koncert. **ab**

Še o »Prazniku staršev«

Sedaj, ko je 3. Praznik staršev že mimo, mislim, da je potrebno, da o tem prazniku še nekoliko spregovorimo in pridemo do nujnih ugotovitev, da potegnemo primerne zaključke. Skupina staršev, ki se vedno bolj zaveda, da je v današnjem času in okolju vzgoja lastnih otrok v materinem jeziku in v verskem duhu čedalje bolj težavna, smatra za potrebno priti na dan z vsemi problemi, ki se postavljajo v zvezi s tako vzgojo.

Ta pojav je zrastle v senci slovenskega goriškega skavtstva in se iz leta v leto krepi in širi in torej potrebuje večjo zavzetost, pa tudi finančno pomoč. Danes so starši postali med generacijama most, katerega so do nedavna marsikateri imeli za nepotrebnega.

Ta skupina staršev je letos organizirala izlet na sneg v Ovčjo vas, nato pa Praznik staršev 6. junija in je pripravljena dati vso pomoč naši mladini za letošnji tabor skavtov.

MOŠKI ZBOR »MIRKO FILEJ« - GORICA

priredi v soboto 3. in v nedeljo 4. julija na igrišču Katol. doma

Počitniško šagro

Oba dneva pričetek ob 20. uri. V soboto bo prosta zabava z ansamblom L. Hledeta, v nedeljo pa z ansamblom »Souvenir«.

Deloval bo dobro založen buffet! Vsi lepo vabljeni!

Starši čutimo, da imamo marsikaj povedati in se vključiti v delovanje kulturnih in drugih organizacij okrog Katoliškega doma. Kot skupina »ekspertov življenja« in sploh kot staraš smo si že pridobili svoj »delovni prostor«. Prej ali slej bo prišlo še do večjega osveščanja in do spoznanja, da se starši moramo, in to v prvi osebi, angažirati, ko gre za naše otroke.

Upamo tudi, da bo Praznik staršev postal tradicija in se bo na Goriškem uveljavil ne samo kot šagra, marveč kot delovno srečanje zavednih slovenskih staršev, ki se hočejo vključiti v razvoj slovenskega življa v našem mestu.

Ob teh mislih naj gre zahvala najprej našim ženam, ki so z velikim navdušenjem že doma pripravile razne dobrote in jih potem prodajale na prireditvi. Zahvala gre tudi očetom, ki so se ob kiosku »greli« s piščanci in klobasami. Njihov znoj je bil tudi v korist skavtov. Naj omenimo še »športnike«, ki so z mladostnim zanosom prispevali k pozitivni prijetnega

Posebna zahvala naj gre vsem, ki so pripravili kulturni program, še posebej staršema, ki sta v nagovoru dala pečat temu dnevu. In pozdrav naj bo: nasvidenje na letnem taboru naših otrok v Logu pod Mangartom. - K. B.

Zaključni nastop glasbenih šol

V torek 22. junija je bil v veliki dvorani Katoliškega doma zaključni nastop najboljših gojencev iz štirih glasbenih šol, ki so med letom delovale v okviru Zveze slov. katol. prosvete. Nastopili so gojenci iz Gorice, Štandreža, Doberdoba in Jamelj. Vsaka šola je pokazala tudi kaj posebnega: goriška violine, štandreška kitare in harmonike, doberdobska odlične nastope na klavirju, jameljska pa dve sestričdvojčici, ki sta zaigrali na klavir. Nastop je bil prijeten in je pokazal, da povsod jemljejo glasbeni študij resno. Upanje je, da bo prihodnje leto, ko bo šola obhajala 10-letnico, število glasbenih šol še narastlo.

Isti večer so bile v atriju dvorane razstavljene risbe, ki so jih šolski otroci poslali za naslovno stran »Pastirčka«. Največ so jih poslale nekatere šole iz Trsta. Lepo!

XII. festival domače glasbe v Števerjanu

V soboto 10. in v nedeljo 11. julija bo potekal v Števerjanu v Formentinijevem parku XII. festival domače glasbe, ki ga pod pokroviteljstvom domače občinske uprave in goriške pokrajinske uprave prireja SKPD »F.B. Sedej« in ansambel »Lojze Hlede«. V soboto se bo prireditve pričela ob 21. uri in bo na njej nastopilo 19 ansamblov z izvirnimi skladbami. V nedeljo ob 17. uri se bo pomerilo deset najboljših ansamblov, ki jih bo v soboto izbrala ocenjevalna komisija.

To komisijo sestavljajo za glasbo dr. Andrej Bratuž in Licio Bregant iz Gorice, Lojze Hlede iz Števerjana, Tullio Možina iz Trsta, Janez Beličič z Opčin pri Trstu, nadalje Tomaž Tozon, Marjan Stare in predstavnik revije »Stop«, vsi iz Ljubljane; v komisiji za besedilo pa so Ivo Bolčina iz Gorice ter Gabrijel Vidrih in Loreta Humar, oba iz Števerjana.

Poleg pokalov bodo podeljene naslednje nagrade: 250.000 lir za najboljšo melodijo, 200.000 za najboljšo izvedbo, 80.000 lir za najboljši zamejski ansambel, 80.000 lir za najboljšo besedilo in nagrada občinstva 80.000 lir.

Prvi dan festivala bodo nastopili sledeči ansambli: 1. »Vetrovi« iz Sevnice, 2. »Mavrica« iz Ptuj, 3. »Ivan Sme« iz Rogaske Slatine, 4. »Belokranjski kvintet« iz Semiča, 5. »Alfonz Mišček« iz Nove Gorice, 6. »Svit« iz Hrastnika, 7. »Slovensko-goriški kvintet« iz Cerkevjanjaka, 8. »Tone Čuček« iz Maribora, 9. »Lio« iz Oplotnice, 10. »Gornjesavski kvintet« iz Bleda, 11. »Vinko Cverle« iz Nove vasi, 12. »Nova misel« z Goriškega, 13. »Primorski fantje« iz Pirana, 14. »Franci Zeme« iz Vojnika, 15. »Podkranjski fantje« iz Velenja, 16. »Bratje Krt« iz Stranj pri Kamniku, 17. »Fantje z vseh vetrov« iz Novega mesta, 18. »Trio Sabec« iz Škofje vasi pri Celju, 19. »Vito Muženič« iz Ljubljane.

Jazbine

Smrt mladega fanta. V torek 22. junija so na Jazbinah spremili k zadnjemu počitku na domačem pokopališču komaj 23-letnega mladeniča Alfia Cocco. Dva dni prej je postal žrtev cestne nesreče v Vidmu.

Pokojni Alfio je imel mater Slovenko iz Cerovega, očeta pa iz južne Italije. Oče je bil v službi pri finančnih stražnikih na Jazbinah. Tam sta se spoznala z ženo in se poročila. Imela sta edinega sina Alfia. Sedaj je družina zaradi očetove službe živel v Čedadu, Alfio pa je stopil v službo k nočnim stražnikom. Ko se je v nedeljo 20. junija proti jutru vračal iz službe, je v drevoredu Palmanova pri Vidmu treščil v drevo in ostal na mestu mrtev. Za pogreb so ga prepeljali na Jazbine, kjer je ležal na mrtvaškem odru v strličevi hiši.

K pogrebu se je zbralo zelo veliko števerjanske mladine in drugih ljudi; prišli so v velikem številu tudi njegovi tovariši stražniki in pa očetovi prijatelji finančni stražniki. Zato je bil pogreb res slovesen in tudi zbran. Med pogrebno mašo je na koru pel domači jazbinski zbor.

Naj ubogi Alfio v božjem miru počiva na prijaznem jazbinskem pokopališču; prizadetim staršem naj gre naše sožalje.

SLOVENSKA TURISTIČNA AGENCIJA

»GOTOUR«

Gorica - Corso Italia 205 - Tel. (0481) 33019

Izleti, potovanja, oddihi v hribih in na morju, tudi v inozemstvu.

Na Marijino goro blizu Padove

Vesela romanja na Marijino goro (650 m) nad zdraviliškim mestom Abano se tudi letos lepo nadaljujejo. Lani je bilo prvič na tej gori 350 Tržačanov, letos pa doslej okrog dvesto, največ iz Bazovice. Zaradi manjšega prostora pred romarskim svetiščem pod visokimi drevesi in tudi zaradi majhne izredno lepe Marijine cerkve iz 16. stoletja svetujejo istočasno romanje za največ sto ljudi, dva avtobusa.

Romarski izlet na Marijino goro (Montagna della Madonna, občina Teolo) je lahko izredno zanimiv, koristen in za vse nov. Poleg romarskega svetišča, ki ga vodi benediktinci, je v teh krajih (samo 20 km od Padove) znani turistični center »Sedmo nebo«, dalje veliki samostani Praglia, San Daniele in zdravilišče Monteortone z romarsko cerkvijo Matere zdravja in razumljivo proti večeru Padova. Prav sedaj se čuje, da bo p. Leopold Mandić kmalu razglašen za svetnika, verjetno prihodnje leto, ko bo Cerkev obhajala leto sprave. - F. S.

Knjižne novosti

v Katoliški knjigarni v Gorici

Dr. Tekavčič: Kaj mora ženska vedeti o sebi.

Voss: Pečenje na žaru in flambiranje. Recepti, nasveti, ideje.

J. Kramar: Marežige, trdnjava slovenstva v Istri. 1861-1930.

Jean Blot-Blokh: Svetovljani.

Henry James: Obrat vijaka.

Karel Destovnik: Markacije.

De Musset: Lorenzaccio.

Osla jahaš, osla iščeš. Makedonske ljudske pripovedke.

Sulič Nemec: Javni spomeniki na Primorskem.

Vandot: Kekec in botra pehta.

Kovič: Maček Muri.

Imamo še na zalogi:

Cracina: Gli slavi della Val Natisone. Religiosità e folklore ladino e slavo nell'alto Friuli.

José Hernández: Martín Fierro. (Najbolj tipična in reprezentativna argentinska pesnitev).

Devetak: Tehnične inovacije.

Aleksej Goriški: Popotniki.

Marolt: Petkovšek Jože. Življenjepisna povest.

Dr. Filip Zakelj: Baraga uslišuje.

Dr. Filip Zakelj: Za Bogom vredna največje časti. Baraga in Marija.

OBVESTILA

Birma v Števerjanu bo v nedeljo 4. julija ob 17. uri.

Mesečna maša za edinost bo v Trstu v Marijinem domu v ul. Risorta 3 v ponedeljek 5. julija ob 18.30. Maševal bo srebromošnik p. Bogomir Srebot.

Skupno tržaško romanje Monte Berico - Caravaggio - Certosa di Pavia pripravlja tržaška Duhovska zveza za četrtek 26. in petek 27. avgusta. Vpisujejo vsi dušni pastirji na Tržaškem do 15. avgusta. Prispevek za romanje je 85.000 lir. Za morebitna pojasnila se obračajte na telefon št. 220332 ali 414646.

DAROVI

Za tiskovni sklad: N. N., Gorica 100.000; R. T., Barkovlje 6.400 lir.

Za Katoliški dom: Kmečka banka, Gorica 1.000.000 lir.

Za goriške skavte: P. L. v spomin duhovnika Stefana Gimone 10.000 lir.

Za cerkev na Jazbinah: družina Corsi iz Jazbin v spomin Alfia Cocco 100.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Savli 10.000; Abram 10.000; Larcher 5.000; Zandomeni 5.000; Pertot 5.000; Gerli 10.000; Kojanec 5.000; Zadnik 5.000; N. N. 4.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Angelina Filippi v spomin na moža Albina 10.000; N. N. 5.000; Koterle 10.000; N. N. 10.000; Emilija Hrovatin 10.000; Claudi Tassan ob krstu sinčka Stefana 20.000; Albina Rozalija Sošič 7.000; Stefanija Rebec v spomin na moža Marija in sestro Santino 10.000; družina Pirrone-Vaclik ob krstu hčerkice Tjaše 20.000; N. N. italijanskega jezika 20.000; razni 15.500 lir.

V spomin na pok. Lucijana Pahor: Marija Gerlane za skavte in cerkev na Opčinah po 10.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor na Opčinah: Francka Vremec 10.000 lir.

Ob krstu hčerkice Sare: družina Magagnato za cerkev na Banah, za Skupnost Družina Opčine, za zbor »Vesela pomlad« z Opčin in v dober namen po 25.000, skupaj 100.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: družina Mantovan 10.000; Mila Ferluga v spomin na očeta Josipa Tance 5.000 lir.

Za nagrobni spomenik g. L. Rozmana: Marija in Romano Čok 10.000; N. N. 20.000; Marta Sancin 20.000; Anica Škrlj in Marija Kralj (44) 20.000; Lidija Pellegrini 10.000; Valerija Čuk 10.000; Slava Kalc 5.000 lir.

V spomin Viljema Kralj: družina Sivitz 20.000; Eda in Marčel Zerjal 10.000; Miče in Ana Kralj 10.000; Viktorija Možina 10.000; Guido in Rosa Dragoni 10.000; Justina Možina 10.000 lir.

Namesto cvetja na grob Viljema Kralj: Alberta Marzi 5.000 lir.

V spomin na Stanota in Viljema Kralj: Karmela Škabar 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: I. Ambrožič, Trst 50.000; Ž. E. 50.000; N. N., Trst 50.000 lir.

Za misijonarja Štanta: N. N., Rupa 50.000 lir.

Za misijon p. Kosa: družina dr. Antonac 10.000; N. N., Opčine 20.000; Antonija Sošič 20.000 lir.

Za misijone: Karolina Slavec namesto cvetja na grob Ivana Slavec 15.000 lir.

Za lačne po svetu: za prodano železo, last pok. Mirka Devetaka z Vrha v njegov spomin 140.000; N. N., Ukve 100.000; N. N., Rupa 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob težki izgubi ljubljene sina in nečaka

ALFIA COCCO

se iskreno zahvaljujemo duhovnikoma dr. Kazimiru Humarju in Gabrijelu Vidrihu, kapucinskima patrom iz Čedad, domačemu pevskeemu zboru in pevovodju Zdravku Klanjščku, dekletom in fantom iz Jazbin in Števerjana, materam, ki so pripravile otroke za žalni sprevod ter vsem, ki so se udeležili pogreba in nam bili kakorkoli v tolažbo.

Jazbine, 29. junija 1982

Družini Cocco in Corsi

Radio Trst A

Spored od 4. do 10. julija 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Nedeljska matineja. 11.00 Mladinski oder: »Teci, teci kuža moj«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 12.30 Narodnozabavna glasba.

Ponedeljek: 8.10 Arhitektura in arheologija. 8.45 Lahka glasba. 9.30 E. Kocbek: »Strah in pogum«. 10.10 G. Rossini: »Pepelka«. 11.30 Literarni listi. 12.00 Kulturni dogodki; kako ti je ime? 14.30 O. Davičo: »Pesem«. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Romantične melodije. 18.00 Socialno vprašanje v slovenskem romanu.

Torek: 8.10 Dogajanja iz polpretekle dobe. 8.45 Lahka glasba. 9.30 E. Kocbek: »Strah in pogum«. 10.10 G. Rossini: »Pepelka«. 11.30 Literarni listi; segajmo po zvezdah! 14.10 Otroški kotichek: »Vse najboljše, Ostržek!« 14.30 Diskoteka. 14.55 Naš jezik. 16.00 Klasični album. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Romantične melodije. 18.00 Jan Gudmundsson: »Veseli se angeli v nebesih«.

Sreda: 8.10 Na obisku pri... 8.30 Lahka glasba. 9.30 E. Kocbek: »Strah in pogum«. 10.10 Baletna glasba. 11.30 Literarni listi. 12.00 Epigram - odraz časa in razmer. 14.30 O. Davičo: »Pesem«. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Romantične melodije. 18.00 Slovenski umetniki na Montmartru.

Četrtek: 8.10 Doma in na tujem. 8.45 Lahka glasba. 9.30 E. Kocbek: »Strah in pogum«. 10.10 Simfonični koncert. 11.30 Literarni listi. 12.00 Na počitnice. 14.10 Otroški kotichek: »Vse najboljše, Ostržek!« 14.30 Diskoteka. 14.55 Naš jezik. 15.30 Zapiski s potovanja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Na obisku pri... 17.30 Romantične melodije. 18.00 Četrkova srečanja.

Petek: 8.10 Na obisku pri... 8.30 Lahka glasba. 9.30 E. Kocbek: »Strah in pogum«. 10.10 Simfonični koncert. 11.30 Literarni listi. 12.00 Pesniške podobe in usode. 16.00 Klasični album. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Romantične melodije. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Kako ti je ime?

Sobota: 8.10 Mali leksikon telesne kulture. 8.45 Lahka glasba. 9.30 E. Kocbek: »Strah in pogum«. 10.10 Trio Lorenz in hornist J. Falout. 11.30 Literarni listi. 12.00 Magična ura. 14.10 Otroški kotichek: »Vse najboljše, Ostržek!« 14.30 Diskoteka. 14.55 Naš jezik. 15.30 Gremo v kino. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Poslušali boste. 17.30 Romantične melodije. 18.00 Kalejdoskop humorja. 18.45 Vera in naš čas.

ZAHVALA

V nedeljo 27. junija nas je zapustil naš dragi

IVAN VIDAU

Zahvaljujemo se vsem, ki so na katerikoli način počastili njegov spomin; posebno zahvala msgr. Živicu.

Svoji

Trebnje, 29. junija 1982

ZAHVALA

Ob težki izgubi ljubljene sina in nečaka

ALFIA COCCO

se iskreno zahvaljujemo duhovnikoma dr. Kazimiru Humarju in Gabrijelu Vidrihu, kapucinskima patrom iz Čedad, domačemu pevskeemu zboru in pevovodju Zdravku Klanjščku, dekletom in fantom iz Jazbin in Števerjana, materam, ki so pripravile otroke za žalni sprevod ter vsem, ki so se udeležili pogreba in nam bili kakorkoli v tolažbo.

Jazbine, 29. junija 1982

Družini Cocco in Corsi

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA

Korzo Verdi, 51

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI